

арестуван от турците след разкриването комитетското дело в Ловеч, джржан един ден и освободен, че той посещавал често конака, че искал да присвои комитетските пари и че най-сетне може да е извършил предателството от мъчение или смъртен страх пред турците. Обвиняемия поп Кржстю обаче винаги е отказвал, че е предал апостола, предлагал е с писмо до комитета да бжде убит, ако е виновен, а подир освобождението предлагал публичен съд, на смъртния си час, в последната изповед, не е заявил, че той има приписвания грях.

Но в такъв случай съвестта на цял български народ пита, имало ли е предателство и кой може да бжде издайника? Престъплението е много тежко и то вика за възмездие. Това питане за жалост остава и до днес без категоричен отговор.

Д-р П. Стоянов в книгата си „Градът Ловеч“, стр. 35—60, разглежда подробно обстоятелствата при които е хванат Левски. Авторът е имал възможност да разпита всички живи дейци от комитета, Никола Цвятков, Величка Хашнова, попадията на поп Кржстя, Д. Пжшков и т. н. Той превежда всички доказателства за и против предателството на поп Кржстя, наклонен е да вярва, че има такова, ала категорично не се произнася.

перо, далекоглед, тръба и др. Освен тези неща Левски имал хубава френска пушка, купена за 25 желтици, ремиж за една турска лира, сабя за 13 лири и сто патрона.